Ջուրխմինէր՝ փոքր փարչէր. ազատ չափերի են լինում։

Հատկապես ծէք՝ ձեթը չափելու համար գործ է ածվում պըծուրիկը—1, 2, 3 և 5 գրվանքանոցներ։

Գöվաք[7]. գործածվում է կերակուրը բաժանելու համար. խաղում է խոր ափսեի դեր, բայց չունի սրա լայն պռնկաեզրերը, չունի և լöք։ Բերանի մոտ եզրերը բարակ են և նեղ են մնում։ Բերանը լայն, հատակը նեղ և սեղանին ամուր դրվելուն հարմարեցրած։ Նրանից ուտողը գործ է ածում գդալ, բայց ավելի հաճախ ուղղակի հինգ մատները—հացի՝ լավաշի մեջ կերակուրը հավաքելով։ Գöվաքը շատ դեպքերում գործածվում է նաև մածուն մերելու, կաթ պահելու համար։

Ըղամանէր՝ աղամաններ. պուլուր-պուլուր՝ կլոր կամ այլ ձևի շինված։

Ճռաւ. մեջը լցվում է կամ միայն ձեթ՝ ծէքի ճռաւ կամ սև ճօք՝ ճօքի ճռաւ։ Պռունկը մի կողմից առաջ է քաշված շրթնաձև սրածայր կտուցով՝ պատրիֆի՝ պատրույգի համար։ Խաչին ուխտագնացության ժամանակ նվիրվող ճրագը չօրսու ա՝ պիտի լինի քառակուսի, պետք է վառվի անպատճառ ձեթով և չորս անկյուններից ամեն մեկի մեջ պիտի լինի մի-մի պատրույգ։

Խճօցինէր. երբեմն կավից են շինվում, բայց գրեթե ամեն տեղ ավելի գործածական է փայտե խճօցին։ Կավից շինվում են համեմատաբար փոքր տեսակները։ Կապանի հարավային գյուղերում, ինչպես Մեղրու շրջանում, ավելի գործածական է գետնին դրվող կավե խճօցին։

Կավից շինում են և այլ հատուկ նպատակ հետապնդող ամաններ, օրինակ՝ ծուէփի՝ մեջը ձու եփելու համար, լայն ոտքով և նեղ ռէխավ կարճ աման։

Պղնձե ամաններ։ Ավելի բազմատեսակ են պղնձե ամանները։ Պղնձից շինվում են տարբեր մեծության և՛ կճօճէր, և՛ կօժէր, և՛ ֆթէշնէր և՛ փարչէր, և՛ մանավանդ գöïգöïմնէր։ Պղինձը թույլ է տալիս արտաքին հարուստ փորագրական նախշազարդում։ Ունևոր տների մեջ հանդիպում էին չափազանց բարձր գեղարվեստական գործեր, զանազան մեծության կաթսաներ, ղըզղանճէրի՝ ժողովածուների մեջ։ Նրանք այստեղ կրկնում են սովորական ձևը, այն է՝ հատակը բերանի համեմատությամբ շատ ավելի լայն, ոտքը դեպի վար ուռուցիկ, բերանը լöքավ՝ կրակի վրա դնելու-վերցնելու համար։ Ղըզղանճի ամենամեծ տեսակը կոչվում է չարխի ղըզղանճ։

Միայն պղնձից են շինվում լöքավօր լöգöննէրը՝ կլոր տաշտերը, որոնց փոքր տեսակները կոչվում են լöգöնչա։ Բոլորովին նույն ձևի է և մըրթա՛բöն, որի միջից կերակուր են ուտում։ Հատկապես գութանվորներին դաշտ կերակուր տանելու համար ծառայում է կöïբանի լöգöնը։ Սա տարբերվում է գրեթե ուղղահայաց կողերով ուրիշ լöգöննէրից։ Լöգöնի մեջ պահում են կաթը, բերանը մի բանով կապում են և միաժամանակ անց՝ միջի կաթի երեսը քաշում են։

Բըղիա. իր քիչ շատ ուղղահայաց և գրեթե բերանին հավասար, բայց ոչ հարթ, այլ դեպի վեր ուռած ոտքով նման է լöգöնին, որը նույնպես լöքավ է, բայց համեմատաբար ավելի խոր է և տակից ունի կլոր և ցածրիկ հավելված՝ օղ՝ պատվանդան։ Սա ամենաբազմազան նպատակների համար է ծառայում, գլխավորապես մածունը մերելու, կաթ և ամեն տեսակ հեղուկ կերակուր պահելու համար։ Ծառայում է նաև որպես չափ՝ կöïշի փոխարեն։

---

[7] Մեղրու բարբառով՝ գէ՛վաք։ Չպետք է խառնել գրական լեզվի մեր գործածվող գավաթ կոչվող ամանի հետ։